

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. Плевен, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

като разгледа докладваното от ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА Въззивно гражданско дело № 20224400500845 по описа за 2022 година

Производство по чл.435, ал.2, т.6 ГПК.

Делото е образувано по жалба на С. Г. Ц., ЕГН ***** ,с.***** , общ.Гулянци, обл.Плевен, ***** по изп.дело №20204420400042 по описа на СИС при РС-Никопол срещу действията на съдебния изпълнител по цитираното изп.дело, изразяващи се в отказ за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК, обективиран в Постановление от 14.10.2022г. на ДСИ при РС- Никопол. В жалбата се навеждат доводи, че постановеният отказ е незаконосъобразен. Сочи се, че изп.дело е образувано по молба на вискателя на 27.07.2020г., в която са посочени няколко начина на принудително изпълнение. Твърди се, че по изп.дело е изминал период по-дълъг от две години /от 27.07.2020г. до 14.10.2022г./, през който вискателят не е искал извършването на изпълнителни действия. Оспорва се становището на ДСИ, че посочването на способи за принудително изпълнение в молбата за образуване на изп.дело е равнозначно на искане за предприемане на конкретно изпълнително действие, както и че първоначалното искане за определени изпълнителни действия дава право на вискателя да се дезинтересира по-нататък от производството и да не прави нови искания за

извършване на изпълнителни действия. В заключение жалбоподателят моли съда да отмени отказа на ДСИ за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК, обективиран в писмо изх. №1056/14.10.2022г. на ДСИ при Районен съд Никопол. Позовава се на ТР №2/2015г. по т.д. №2/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Ответникът по жалбата РС- Никопол, вискател по изп.дело, не е депозирал писмено възражение в срока по чл.436, ал.3 ГПК.

Съгласно чл.436, ал.3 ГПК са депозирани писмени мотиви по обжалваните действия от ДСИ при РС Никопол по изп.дело №20204420400042, в които са описани извършените изпълнителни действия и е изразено становище, че няма основание за прекратяване на изп.дело на осн.чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Приложено е и копие от изп.дело.

Окръжният съд като прецени изложените в жалбата оплаквания и приложените към изпълнителното дело доказателства, приема за установено следното:

Жалбата срещу действията на ДСИ е подадена в двуседмичния срок по чл.436 ал.1 ГПК от съобщението до длъжника, срещу действие подлежащо на обжалване, съгласно чл.435, ал.2, т.6 ГПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на обжалване в настоящото производство е постановен от ДСИ при СИС към РС -Никопол отказ да бъде прекратено производството по изп.дело на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК, обективиран в Постановление от 14.10.2022г.

От приложеното копие на изп.дело №42/2022г. по описа на ДСИ при СИС към РС Никопол е видно, че същото е образувано на 27.07.2020г., на основание подадена молба от РС-Никопол срещу С. Г. Ц., ЕГН *****, адрес: с.***** общ.Гулянци, обл.Плевен, ***** и изпълнителен лист, издаден от РС Никопол по АНД №90/2020г. Съгласно изп.лист общото задължение на С. Г. Ц. е в размер на 1005,00лв., представляващи 1000,00лв. глоба в полза на бюджета на съдебната власт и 5,00лв. държ.такса за издаване на ИЛ.

На 27.07.2020г. до длъжника С. Г. Ц. е изпратена ПДИ по изп.дело №42/2020г. на ДСИ при Районен съд Никопол, която е връчена на 04.08.2020г. на Г.А. Ц. – баща на жалбоподателя, срещу задължение за

предаване.

На 27.07.2020г. ДСИ е уведомил ТД на НАП за образуваното изп.дело и започналото принудително изпълнение срещу длъжника. Изискано е от НАП издаването на удостоверение за размера на публичните задължения, погасените по давност и за наложените върху имуществото на длъжника мерки за обезпечаването им.

На 10.08.2020г. от НАП е получено удостоверение за липса на задължения на длъжника.

На 29.10.2020г. е извършена справка в регистъра на БНБ относно наличните банковите сметки на С. Г. Ц., от която е видно, че за длъжника няма данни за банкови сметки.

С писмо с изх.№1576/29.10.2020г е поискано от АВ-ИР Никопол справка за вписванията, отбелязванията и заличаванията по персоналната партида на длъжника. С писмо с изх.№062-452 от 01.11.2020г АВ-ИР ДСИ е уведомен, че по персоналната партида на длъжника няма вписвания, отбелязвания и заличавания.

С писмо до ТД на НАП с изх.№1577/29.10.2020г. е поискано предоставяне на информация от регистъра за трудов договор на длъжника. С писмо с изх.№150332000222458/05.11.2020г. ТД на НАП е предоставила информация, че длъжникът няма сключени трудови договори.

С молба вх№998/14.10.2022г. длъжникът е поискал прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК.

За да постанови обжалвания отказ, обективиран в постановление от 14.10.2022г., ДСИ при СИС РС Никопол е посочил, че не са налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Вискателят е поискал извършване на принудителни изпълнителни действия, но същите не са извършени от съдебния изпълнител. Сочи, че молбата за прекратяване на изпълнителното производство е от 14.10.2022г., а последното изпълнително действие е от 05.11.2020г.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът приема, че срокът по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, който е започнал да тече на 27.07.2020г. е изтекъл на 27.07.2022г. Следващо изпълнително действие, извън посочените в молбата за образуване на изп.дело, не е поискано. Налице е двугодишен период,

съгласно чл.433, ал.1, т.8 ГПК от образуване на изп.дело на 27.07.2020г. до депозиране молбата на длъжника на 14.10.2022г., в който вискателят е проявил бездействие по изп.дело №42/2020г.

В т. 10 на ТР № 2 от 26.06.2015 г., по ТД №2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, въпросът за прекъсването и течението на погасителната давност е разискван в неразривна връзка с "перемпцията" по чл.433, ал.1, т.8 ГПК, като доколкото обединяващо звено и в двата случая са идентичните по смислово съдържание разпоредби на чл.116, б."в" ЗЗД "извършването на изпълнителни действия" и чл.433, ал.1, т.8 ГПК "предприемане на действия за принудително изпълнение", то постановките, както и мотивите към тази точка на цитираното ТР, са приложими и за процесния случай. По отношение на кръга от изпълнителни действия, които са от категорията на тези прекъсващи 2-годишния срок по чл.433, ал.1, т.8 ГПК, с т.10 на ТР №2 от 26.06.2015г., по тълк.д. №2/2013г. на ОСГТК на ВКС, както и с мотивите към тази точка е възприето становището, че всяко действие на вискателя, с което е поискал предприемане на определен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие от съдебния изпълнител, изграждащо съответния способ се прекъсва срока и това са следните изпълнителни действия: насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица.

Според възприетото становище, не са изпълнителни действия и не прекъсват срока образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. Срокът по чл.433, ал.1, т.8 ГПК е преклузивен и започва да тече от последното същинско изпълнително действие по изпълнителното дело. При изпълнителния процес срокът се прекъсва многократно -с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко следващо изпълнително действие, изграждащо съответния способ.

Изпълнителният процес се образува по молба на вискателя и се движи по инициатива на последния, а не служебно. Затова при всички способи на изпълнение е необходимо, вискателят да изяви активно своята воля и да предприеме необходимите изпълнителни действия за събиране на вземането – предмет на изпълнението. В случай, че вискателят не поиска извършване на изпълнителни действия за събиране на вземането си в продължение на две години, законодателят приема, че вискателят се е дезинтересирал от изпълнението и същото подлежи на прекратяване (перемиране) по изричната норма на чл.433, ал.1, т.8 от ТЗ. Прекратителното основание е проявление на основния принцип, че в изпълнителното производство не важи служебното начало, т.е. движението на изпълнителното производство става по искане на вискателя, включително и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способи.

В настоящия казус се установява, че след образуване на изп.дело, вискателят не е проявил активност в периода след 27.07.2020г. Начините за извършване на изпълнението по реда на чл.426 ГПК – заповед, възбрана, опис и публична продажба на секвестрируемите движими вещи и недвижими имоти на длъжника, както и вземания от трети лица, които да бъдат издирени чрез цялостно проучване на имущественото състояние на длъжника, са посочени и поискани единствено в молбата за образуване на изп.дело №42/2020г. В периода след 27.07.2020г. до депозиране на молбата за прекратяване на изп.производство от длъжника /14.10.2022г./, вискателят е преустановил активността си по изп.дело, като не е предприел никакви действия и не е направил никакви искания пред ДСИ при РС Никопол.

Възприето от съдебната практика е, че преклузивният срок по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, започва да тече от последното предприето изпълнително действие на съдебния изпълнителя, съчетано с разбирането че всяко последващо изпълнително действие прекъсва 2 годишния срок и започва да тече нов срок. В настоящия случай не е налице последно изпълнително действие на ДСИ при СИС към РС Никопол. В изпълнение на молбата на вискателя за образуване на изп.дело и предвид посочения на осн.чл.426, ал.2 ГПК начин на принудително изпълнение, ДСИ е извършил цялостно проучване на имуществото на длъжника, което по своята същност обаче не представлява изпълнително действие. В този смисъл основателни са доводите на жалбоподателя С. Г. Ц., че в продължение на повече от 2 години,

взискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия и производството по изп.дело№20204420400042г. по описа на ДС при СИС към РС Никопол е прекратено на осн.чл.433, ал.1, т.8 ГПК.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Постановление от 14.10.2022г. на ДСИ при СИС към Районен съд Никопол, с което е отказано прекратяването на производството по изп.дело №20204420400042г. по описа на ДСИ при СИС към Районен съд Никопол, на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК -поради настъпила перемпция, като **НЕПРАВИЛНО**.

ВРЪЩА изп.дело №20204420400042г. по описа на ДСИ при СИС към Районен съд Никопол, със задължителните указания на съда, че изпълнителното производство е прекратено по силата на закона, на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК -поради перемпция, считано от 27.07.2022г.

Решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____